Futur

Per GloriaA el dj., 27/08/2020 - 00:00

Se’ns fa dur viure a glops,
esmicolats per la temporalitat.
El temps és un tresor de petites monedes,
però mai no les posseïm totes juntes.

Ni tan sols no posseïm la nostra vida.
A tot estirar, un sol moment,
mentre travessem la maroma del present.

Senyor de l’eternitat,
sabem que el nostre temps s’encalma en la teva presència.
Creiem que no es perd ni un sol instant
de dolor o d’espera,
d’alegria o de fatiga.
Altrament, nosaltres mateixos ens esvairíem
amb el moments que passen.

Ens fa por el futur,
puix és negre i inèdit,
i sempre arrissat d’interrogants.
Tot el que tenim són coses passades,
i la novetat del futur ens acovardeix.

Cavalquem, tanmateix, amb Tu a la gropa.
Déu invisible, dona’ns fe en la teva presència,
puix el futur ens espera
amb la seva explosió de misteri.
Sembla que caminem de recules
pel camí de l’existència.

Tan sols l’amor podrà alliberar-nos
d’aqueta servitud del temps.
L’amor que fa clarivident el futur.

Senyor, Jesús, dona’ns el teu amor,
que esborra els límits
i ens empelta en el present diàfan de l’eternitat.

Senyor, et brindem el futur,
com els gladiadors a l’arena.
En oferir-te el nostre futur desconegut,
ho sacrifiquem tot, plenament confiats.
Et consagrem totes les nostres possibilitats,
tot els nostres dolors, tot el nostre ésser,
perquè el futur ho converteixi en amor.

Lluis Espinal sj